

Gönül Mahkemesi

– S.SAMYELİ · 03 Mayıs 2012

Yıktın tüm güvenimi inancımda kalmadı
Yara gibi içimde taşıyorum ben seni
Belki son olur dedim sabreyledim olmadı
Gönül mahkemesinde boşuyorum ben seni

Senin için terk ettim yaşadığım sılama
Dinlemedim sözünü kırdım teyzem, halamı
Her şeyim sensin dedim anlamadın halımı
Gönül mahkemesinde boşuyorum ben seni

Yazık hata etmişim sana değer vermekle
Neyim var neyim yoksa hep önüne sermekle
Gününü gün eyledin daim bizi yermekle
Gönül mahkemesinde boşuyorum ben seni

Bendim gökyüzündeki parlayan yıldız ay'ın
Sevdamıza şahitti hem amcan hem de dayın
Ne bir gün yüzün güldü ne eksik oldu zay'ın
Gönül mahkemesinde boşuyorum ben seni

Yemedim ekmeğini sofranda hiç doymadım
İki tatlı sözünü aylar var ki duymadım
Kaç kez kırdın gönlümü unuttum hiç saymadım
Gönül mahkemesinde boşuyorum ben seni

Yavrumun süt parası ellere tek taş oldu
Ne kiramız ödendi nede tüpümüz doldu
Firak bu evlilikte kaçınılmaz yol oldu
Gönül mahkemesinde boşuyorum ben seni

Düşünme sen bizleri düştüm ise kalkarım
Koynumda ki yavruma gözüm gibi bakarım
Ne peşinden gelirim ne karşına çıkarım
Gönül mahkemesinde boşuyorum ben seni

Neyinim ki ben senin bilemedim yerimi
Yalan dolu sözlerle kül eyledin serimi
Dönmem artık geriye yüzsen bile derimi
Gönül mahkemesinde boşuyorum ben seni

Boğazına dolansın söylediğin yalanlar
Mahşerde şahit olsun benden sana kalanlar
Cehennemde yanmaz mı kul hakkını alanlar
Gönül mahkemesinde boşuyorum ben seni

// Bir musibet bin nasihate bedeldir //